

Information till kretsarna i Jönköpings Länsförbund 04/11 2020

Erfarenheter och synpunkter från kretsstyrelsekonferensen

Inför Länsstämman vore det värdefullt att få deltagarnas synpunkter och tankar efter vår kretsstyrelsekonferens via Zoom.

Maila gärna till Lasse Lindfors, li.lindfors@telia.com

Informationen från Länsförbundet - hur?

Vi har fått några synpunkter på att informationen inte når ut till alla i kretsstyrelserna eller andra aktiva i kretsarna. Länsförbundet har en lista på ordförande och postmottagare vi skickar till och vid första utskicket i höstas hade det nått 12 av 14 kretsar inom ett dygn. Vid telefonkoll av de två återstående bekräftades att man fått info.

Därmed verkar vår adresslista stämma till 100 %, men för nästa steg d.v.s. från ordförande/postmottagare till kretsaktiva är det kretsens rutiner som gäller.

Däremot kan vi fundera på **hur** vi skall informera och om **vad**. Mycket information går ju direkt från Riks till kretsaktiva.

Då vi nu pga. pandemin inte träffas fysiskt är den digitala information en viktig länk mellan Länsförbund och kretsar och mellan kretsarna.

Finns det tankar på hur informationsflödet kan förbättras så maila detta till Lasse Lindfors.

Inbjudan till Länsstämma

Vi genomför Länsstämma digitalt via Zoom lördagen den 21:e november 10:00 – 12:00 med trolig fortsättning 13:00. Slut senast 15:00.

Handlingarna skickas ut separat.

Anmälan

sker till Lars Lindfors li.lindfors@telia.com alt. 070-515 25 01 senast fredagen 13/11.

Inför Länsstämman

Länsförbundets styrelse är i stort behov av förstärkning.

Det är viktigt att kretsarna stöttar valberedaren Sven-Olof Wahlström så det blir det Länsförbund kretsarna vill ha och behöver.

Sven-Olof fallabagarbod@outlook.com el. 070- 664 87 17.

Per Petersson har lämnat oss – läs minnesorden på nästa sida

Lasse Lindfors

Samordnare Jönköpings Länsförbund

Så minns vi Per Petersson

I skogsmiljöer har naturvärden, särskilt den ideella, ofta haft svårt att "nå fram" till företrädarna för skogsnäringen, kanske beroende på t.ex. kulturskillnader, att naturvärden ansetts inte förstå verkligheten, samt givetvis skogsbolagens produktions- och vinstintresse. Ganska få är väl insatta i både skogsnäringen och den sanna naturvårdens behov, och Per Petersson torde ha tillhört de främsta. Det är därför sorgligt att han, efter en tids sjukdom, i somras avled efter fyra decenniers yrkesverksamhet inom skogsbruket. Per var en ledstjärna i att sedan länge propagera för åtgärder som först på senaste åren börjar tas på allvar som möjliga att åtminstone delvis inkluderas i bolagens verksamhet, t.ex. luck- och fri-huggning, skogsvåtmarker, dikesproppning, olikåldrighet, fler äldre träd, störningar, bränning, skydds zoner vid vatten, skogsbete och givetvis mer löv och död ved. Att sådant, i kombination med icke-kalhyggen och ökad kontinuitet ger skogen både bättre hållbarhet, återskapar ökad biologisk mångfald och gynnar ekosystemtjänster, och dessutom långsiktigt god ekonomi, insåg Per tidigt. Han pläderade för ökad insikt i hur äldre skötsel av skogen gynnade skogens naturvärden och ekologi, liksom att ytor som avsatts för naturvård skall ha ett starkt juridiskt skydd. "Miljömålen som berör skogsbrukandet måste lösas med mer avsättning av statlig mark, där man ser till hela samhällsnyttan och prioriterar miljövärden, alltså en förvaltning av andra värden än skogligt ekonomiska" skrev Per i sina synpunkter på Skogsutredningen, där han också gav en mängd kloka förslag på åtgärder.

Med stor kunskap, envishet och mod kämpade han med att tillämpa detta inom Sveaskog, som under 15 år särskilt ansvarig för förvaltningen av ekoparkerna och deras utveckling åt rätt naturvårdande roll. Han tyckte verkligen att "det var en trevlig arbetsuppgift att vårda och värna vår gemensamma natur, inte bara för oss utan även för framtida generationer". Han skapade ett stort förtroende hos såväl ideella organisationer som inom skogsbruket. Motståndet var dock betydande, han kände det allt svårare att bedriva naturvård och att stötta rekreationssatsningar. Men det mesta handlade om pengar och för tre år sedan lämnade han företaget, i likhet med flera andra skogsnaturvårdare.

Ekoparkerna Hornsö och Böda var hans speciella skyddslingar, och framtiden i dessa stora områden börjar nu se allt ljusare ut, kanske kan de bli nationalparker, som Per verkligen ville och gav uttryck för i remissvaret på Skogsutredningen. Det är tragiskt att Per inte fick vara med om det erkännandet.

Han var också mycket aktiv i och för Osaby, och det är många som mött honom just där.

I våras fick han Silverfalken som pga. pandemin utdelades vid en enklare ceremoni.

Per var en mycket värdig mottagare av Silverfalken och borde fått mera tid för det han brann för.

Pers mycket breda kunskaper ingav respekt inom naturvärden, han var rakryggad gentemot skogsnäringen, var en enorm inspirationskälla för många skogsvänner och gav nyligen viktiga bidrag till Naturskyddsföreningens strategidokument för skogen för några år sedan. Han fanns ofta till hands för den ideella naturvården, om än lite försiktigtvis så länge han var kvar på Sveaskog, och delade på sitt mjuka sätt med sig av sina erfarenheter och insikter till oss naturvänner. Låt oss fortsätta arbeta i Pers anda!

Jan Herrmann, Kalmar länsförbund

Lars Lindfors, Jönköpings länsförbund